

MAGAZINE
TOEVOEGEN

MIJN MAGAZINES LEZEN

AANMELDEN

knack
weekend

knack FOCUS

Reviews

Woef! Fwiet! Brrrrr! Rosas' nieuw dansstuk barst van de natuurliefde én de natuurgeluiden

© Anne Van Aerschot

☆☆☆☆☆ 4/5

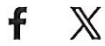
Voorstelling - Il cimento dell armonia e dell inventione

Regisseur - Anne Teresa De Keersmaeker, Radouane Mriziga

Gezelschap - Rosas, A7LA5

Locatie - /

Cast - Boštjan Antončič, Nassim Baddag, Lav Crnčević, José Paulo dos Santos

Els Van Steenberghe

Els Van Steenberghe is theaterrecensent.
Bijgewerkt op: gisteren om 09:34

gisteren om 09:34

In *Il cimento dell armonia e dell inventione* – de verse worp van Anne Teresa De Keersmaecker en Radouan Mriziga bij Rosas die in première ging tijdens Kunstenfestivaldesarts 2024 – dansen vier fantastische performers die met plezier blaffen, breakdancen, fluiten, tapdansen en steigeren als een opgewonden hengst. Woef! Fwiet! Brrrrr!

Na het lezen van de titel zal er wellicht geen belletje rinkelen, maar in deze voorstelling gaat Rosas aan de slag met een van de meest aanstekelijke en bekende composities ooit: *Le quattro stagioni* van Antonio Vivaldi. De compositie uit 1723 werd in 1725 voor het eerst gepubliceerd in een bundel die de titel *Il cimento dell armonia e dell inventione* draagt. Vandaar de titel van deze voorstelling.

Halverwege die voorstelling wandelen dansers Nassim Baddag en Boštjan Antončič naar de zijkant. Ze laten de vloer – een vierkante, witte balletvloer op

een zwarte ondergrond – aan hun collega's Lav Crnčević en José Paulo dos Santos. Die twee wandelen naar achter. Ze blijven pal in het midden staan. Naast elkaar. Dos Santos kijkt vragend naar Crnčević. Crnčević antwoordt met een knik. Daar gaan ze. Correctie: daar tapdansen ze. De Keersmaeker laat hen een cruciale en wereldberoemde passage uit Vivaldi's *Le quattro stagioni* al tapdansend brengen. Dat Dos Santos in zijn jeugd tapdanste, heeft hier ongetwijfeld geholpen. Ze bewegen intussen van achteraan op de scène naar voren. Het is fantastisch om te zien. Dan sluiten hun twee collega's aan én klinken Vivaldi's aanstekelijke klanken uit de boxen. Feestje!

Deze voorstelling is een opmerkelijke smeltkroes van talenten, passies, generaties

Dit is misschien wel het hoogtepunt van de voorstelling. Omdat deze scène subliem inzet op virtuositeit én versmelting. Want deze voorstelling is een opmerkelijke smeltkroes van talenten, passies, generaties.

Vooreerst: De Keersmaeker slaat voor deze dans de handen in elkaar met choreograaf (en oud-leerling) Radouan Mriziga. Mriziga is gek op architectuur, astrologie en hiphop. Dus trommelde hij de Franse danser en choreograaf Nassim Baddag op. Baddag kan breakdancen als de beste. Wanneer zijn drie collega's met wijd gespreide armen wentelen op Vivaldi's zwierige melodieën, doet hij hetzelfde al draaiend op zijn hoofd en met de benen wijd gespreid.

Mriziga is ook geïntrigeerd door de zeggingskracht van een ruimte. Samen met De Keersmaeker ontwierp hij het decor. Naast de vloer pakten ze ook de zijwanden en achterwand aan. Tegen die wanden hangen roosters van witte TL-lampen. Een centrale TL-lamp, aan- en uitfloepend op het ritme van een kloppend hart – opent de voorstelling. Want deze voorstelling komt recht uit en gaat recht naar het hart. Daarbij speelt het licht een cruciale rol.

Een centrale TL-lamp, aan- en uitfloepend op het ritme van een kloppend hart – opent de voorstelling.

Want deze voorstelling komt recht uit en gaat recht naar het hart.

Net zoals dat in de natuur het geval is. En die natuur is een van de grootste inspiratiebronnen van De Keersmaeker. Dat vertelde ze zelf in het promofilmpje van [Alleen Elvis blijft bestaan](#). En wie kijkt naar de 'aftermovie' van [de Rosasworkshop in het park van Gaasbeek](#), herkent enkele bewegingen – wandelen, huppelen, stilstaan, zeisen, dravende paarden, fladderende vogels – die tot de 'choreografische woordenschat' van deze voorstelling horen. De Keersmaeker hééft humor maar dit is geen 'grapje'. Die dierengeluiden schreef Vivaldi gewoon in zijn partituur. Woef! Fwiet! Brrrrr!

Met die woordenschat en geluiden 'vertellen' De Keersmaeker en Mriziga hun verhaal. Boštjan Antončič opent de voorstelling. Hij draaft als een paard. Schiet als een jager. Tracht te vliegen als een vogel. Siddert als een hert. Reikt de hand als een reidansende boer tijdens een oogstfeest. Wanneer de drie anderen hem vervoegen – Baddag met de relaxte coolness van een hiphopper, Crnčević met de elegantie van een ballerina en Dos Santos met de veerkracht en vinnigheid van een hert – spiegelt hij hun danstaal. Vervolgens wordt die danstaal gekleurd door gebaren uit de seizoenen: vliegen wegmeppen, bezwijken onder de hitte, schaatsen, ...

Klinkt dat chaotisch en banaal? Het tegendeel is waar. De choreografen bundelen deze 'natuurbewegingen' tot explosieve solo's en groepsdansen waarbij de vier zangers een achtvormig grondpatroon lijken te volgen. Weetje: Mriziga is gefascineerd door de harmonieuze vorm van het cijfer '8'. Achterliggen gedachte? Harmonie is meer dan ooit nodig in de door de mens steeds meer verwoeste natuur.

De vier evolueren met de steeds chaotischer seizoenen – Herfst! Winter! Herfst! Zomer! Winter! – mee. Ze starten als individuen, ze worden makkers en ze eindigen als strompelende wezens die graag willen wegvliegen maar het lukt niet (meer)... Tot slot neemt het licht het woord en spreekt het rakende gedicht *We the Salvage* van [Asmaa Jama](#) uit.

In hun evolutie, in de manier waarmee gerommeld wordt met de opeenvolging van de seizoenen klinkt onmiskenbaar de bezorgdheid om de natuur door. Maar opkomen voor de schoonheid van de natuur doen De Keersmaeker en Mriziga in schoonheid. En daar is de meesterlijke violiste Amandine Beyer en haar ensemble Gli Incogniti medeverantwoordelijk voor. Zij namen Vivaldi's meesterwerk voor Rosas opnieuw op. Zij zullen het enkel live uitvoeren tijdens de opvoeringen in Concertgebouw Brugge.

Een ode aan de guitige, sprankelende natuur, als een naar wervelende dans vertaalde bezorgdheid om die natuur

De live uitvoering van de muziek zal van deze *Il cimento dell armonia e dell inventione* een nog innemender belevenis maken. Maar ook zonder livemuziek overtuigt dit dansstuk. Als een ode aan de guitige, onstuimige, wegwijnende natuur. En het is evengoed een geslaagde smeltkroes van verschillende passies die elkaar in elke beweging en in elk geluid versterken. Woef! Fwiet! Brrrrr!

Il cimento dell armonia e dell inventione, Anne Teresa De Keersmaeker, Radouan Mriziga / Rosas, A7LA5. Tot 31 mei te zien tijdens Kunstenfestivaldesarts. Op 18 en 19 juni in Concertgebouw Brugge. Van 27 tot 30 november in De Singel te Antwerpen. kfa.be en rosas.be

Dit graag gelezen? Lees dan ook: [Na alle Bach wilde Anne Teresa de Keersmaeker iets maken met popmuziek](#)

De inhoud op deze pagina wordt momenteel geblokkeerd om jouw cookie-keuzes te respecteren. [Klik hier om jouw cookie-voorkeuren aan te passen en de inhoud te bekijken.](#)

Je kan jouw keuzes op elk moment wijzigen door onderaan de site op "Cookie-instellingen" te klikken."

Lees meer over:

[Anne Teresa De Keersmaeker](#) [Radouan Mriziga](#) [Antonio Vivaldi](#) [Nassim Baddag](#)

[Boštjan Antončič](#) [Lav Crnčević](#) [José Paulo dos Santos](#) [Alleen Elvis](#) [Baddag](#)

[Asmaa Jama](#) [Amandine Beyer](#) [Gli Incogniti](#) [Radouan Mriziga / Rosas](#) [A7LA5](#)

[Kunstenfestivaldesarts](#)

 Fout opgemerkt of meer nieuws? [Meld het hier](#)

